

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-440/22
13.07.2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Радомана Спариха, председника већа, Злате Несторовић и Ђорђа Ристића, чланова већа, са записничарем Весном Митревском, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела разбојничка крађа из члана 205. став 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Чачку и браниоца окривљеног, адвоката Љубице Мићовић из Чачка, изјављеним против пресуде Основног суда у Чачку К бр.275/21 од 05.04.2022. године, у седници већа одржаној у смислу члана 447. став став 1. и 5. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца, дана 13.07.2022. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе Основног јавног тужиоца у Чачку и браниоца окривљеног АА, адвоката Љубице Мићовић, а пресуда Основног суда у Чачку К бр.275/21 од 05.04.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр.275/21 од 05.04.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела разбојничка крађа из члана 205. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године коју да издржи по правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљени је на основу члана 258. став 4. ЗКП обавезан да оштећеном ПД “Лес Фолиес” ДОО Чачак на име имовинскоправног захтева исплати износ од 49.000,00 динара у року од 30 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а на основу чланова 261. и 264. ЗКП да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и остале трошкове кривичног поступка у износима који су ближе наведени у изреци првостепене пресуде, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против првостепене пресуде жалбе су изјавили:

- Основни јавни тужилац у Чачку, због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи првостепену пресуду и окривљеног АА за учињено кривично дело осуди на казну затвора у дужем трајању, и

- бранилац окривљеног, адвокат Љубица Мићовић, из свих основа за изјављивање жалбе, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи у смислу навода из жалбе.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу у поднеску КТЖ-460/22 од 12.07.2022. године је предложио да Апелациони суд, као другостепени усвоји као основану жалбу Основног јавног тужиоца у Чачку и преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног АА, због кривичног дела разбојничка крађа из члана 205. став 1. КЗ осудити на казну затвора у дужем трајању, а да жалбу браниоца окривљеног, адвоката Љубице Мићовић, одбије као неосновану.

Апелациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 447. став 1. и 5. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, на којој је размотрио списе предмета и испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у жалбама, па је по оцени навода и предлога из жалби, као и писменог изјашњења Апелационог јавног тужиоца датог у наведеном поднеску, нашао:

Жалбе Основног јавног тужиоца у Чачку и браниоца окривљеног АА, адвоката Љубице Мићовић, су неосноване.

Пре свега неосновано се жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка. Наиме, у жалби се наводи да се пресуда побија по свим жалбеним основима, дакле и због битних повреда одредаба кривичног поступка, при чему повреде поступка у образложењу жалбе нису ближе конкретизоване, већ се жалбени наводи у суштини свде на оспоравање чињеница које су предмет доказивања, на начин како их утврђује првостепени суд, а са тим у вези и погрешне примене кривичног закона, са образложењем да је првостепени суд погрешно утврдио да је окривљени извршио предметно кривично дело.

С тим у вези у жалби браниоца окривљеног се истиче да се чињенични опис из изреке првостепене пресуде не може подвести под законску квалификацију кривичног дела разбојничка крађа из члана 205. став 1. КЗ, јер примена силе мора постојати код учиниоца кривичног дела, коју окривљени АА у конкретном случају није применио. Даље се указује да је критичном приликом оштећена ББ окривљеног обухватила са леђа рукама, па је тако оштећена применила силу, а окривљени се бранио од таквог поступка оштећене.

Изнете жалбене наводе Апелациони суд оцењује неоснованим. Наиме, супротно наводима из жалбе браниоца окривљеног чињенично стање у првостепеној пресуди је потпуно и правилно утврђено у погледу свих чињеница које су предмет доказивања, правилном оценом одбране окривљеног, исказа оштећене ББ, исказа представника оштећеног ПД “Лес Фолиес” ДОО Чачак, ВВ, налаза и мишљења комисије вештака Центра за цоцијални рад Чачак, налаза и мишљења вештака медицинске струке – неуропсихијатра др Милоша Ђуровића, као и других изведених доказа, које је суд ценио како појединачно тако и у међусобној повезаности, при чему је несумњиво утврдио да је окривљени дана 30.10.2020. године, око 16,10 часова, у Чачку, у кладионици „Бразил“, власништво ПД “Лес Фолиес” ДОО Чачак, при чему му је способност да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима била битно смањена, затечен у крађи у намери да украдену ствар задржи, употребио силу према

оштећеној радници ББ, на тај начин што је најпре дошао у кладионицу „Бразил“ са капуљачом на глави, ушао у простор где се налазе покер апарати и седео за једним апаратом и после краћег времена искористио одсутност раднице која је била у простору где је на захтев госта искључила покер апарат, а окривљени је дошао до пулта радног простора у којем је одвалио фиоку и почео да узима новац, а оштећена радница је видела окривљеног да је ушао иза пулта и да узима новац из фиоке, па је покушала да га спречи тако што га је с леђа обухватила рукама, док је био у повијеном положају и узимао новац из фиоке, а окривљени је нагло телом одгурнуо од себе, услед чега се оштећена вратила уназад, па је одузевши сав новац у износу од 49.000,00 динара пролазећи поред раднице која је опет кренула ка њему, лактом је одгурнуо у пределу десног образа и побегао из кладионице, иако је био свестан свог дела и хтео његово извршење, при чему је био свестан да је његово дело забрањено.

Наиме, одредбом члана 205. КЗ прописано је да кривично дело разбојничке крађе чини онај ко је на делу крађе (члан 203) затечен, па у намери да украдену ствар задржи, употреби силу против неког лица или претњу да ће непосредно напасти на живот или тело.

Према законском опису овог кривичног дела разбојничка крађа је сложено кривично дело које се састоји од кривичног дела крађа и кривичног дела принуда, при чему је принуда извршена применом силе или претње непосредним нападом на животи или тело против неког лица у намери да се задржи одузета ствар.

Сходно наведеној законској одредби, а имајући у виду утврђено чињенично стање из изреке првостепене пресуде, Апелациони суд налази да је окривљени критичном приликом, када је затечен од оштећене да узима новац из дрвене фиоке, како би његовим присвајањем прибавио себи противправну имовинску корист, у намери да украдени новац задржи, употребио силу према оштећеној тако што је прво одгурнуо телом, а затим лактом у пределу десног образа оштећене, па се неосновано жалбом браниоца окривљеног указује на повреду кривичног закона на штету окривљеног АА.

Исто тако неосновано се жалбом браниоца окривљеног побија закључак првостепеног суда да је окривљени поступао са директним умишљајем, с обзиром да му је урачуљивост била битно смањена јер је у време извршења кривичног дела био под утицајем алкохола и наркотика. Ово стога што је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање у погледу наведених субјективних елемената кривичног дела и правилно закључио да је окривљени поступао са директним умишљајем у стању битно смањене урачуљивости. Наиме смањена урачуљивост окривљеног у конкретном случају није искључивала његов директан умишљај као психички однос према учињеном кривичном делу.

Апелациони суд је ценио и остале наводе из жалбе браниоца окривљеног који се односе на утврђено чињенично стање, па налази да су исти неосновани и без битног утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу субјективна и објективна обележја кривичног дела разбојничка крађа из члана 205. став 1. КЗ, за које је оптужен, па се неосновано жалбом браниоца првостепена пресуда побија због повреду кривичног закона.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а поводом жалби Основног јавног тужиоца у Чачку и браниоца окривљеног, Апелациони суд налази да су жалбе неосноване.

Наиме, првостепени суд приликом одлучивања о казни окривљеном АА као олакшавајуће околности ценио његове личне и породичне прилике, да је у време извршења кривичног дела био млађе пунолетно лице, да је признао извршење кривичног дела и коректно се понашао пред судом, док му је као отежавајућу околност ценио ранију осуђиваност, па га је осудио на казну затвора у трајању од једне године коју да издржи по правноснажности пресуде.

По оцени Апелационог суда изречена казна затвора је сразмерна тежини учињеног кривичних дела и степену кривице окривљеног и јачини повреде заштићеног добра, те је као таква подобна да у потпуности оствари сврху кажњавања из члана 42. КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција, прописаних чланом 4. став 2. КЗ.

Сходно изнетом неосновани су жалбени наводи јавног тужиоца о потреби изрицања казне затвора окривљеном АА у дужем трајању, односно браниоца окривљеног за изрицање блаже кривичне санкције, посебно што у жалбама нису наведене такве чињенице и околности које би оправдале овакве предлоге.

Са изнетих разлога, Апелациони суд је на основу члана 457. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Весна Митревска, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**

**Преседник већа – судија,
Радоман Спарих, с.р.**